

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Juřicovou v hlavním líčení konaném dne 8. 3. 2022 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [redacted], narozený [redacted]
[redacted] osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem
[redacted], adresa pro doručování
[redacted],

je vinen, že

v období od 5. 5. 2021 do 15. 12. 2021 ve Větrní, okres Český Krumlov, ani nikde jinde neplnil zákonnou vyživovací povinnost na svou nezletilou dceru [redacted], narozenou [redacted], bytem u matky [redacted], a to přesto, že konkrétní výše vyživovací povinnosti mu byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 7. 10. 2020 č. j. 8 P 122/2020-49 částkou 3 300,00 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 5. dne v měsíci předem k rukám matky dítěte, přičemž matce dítěte je od 1. 9. 2021 vypláceno Úřadem práce ČR – Krajská pobočka v Českých Budějovicích, Kontaktní pracoviště Český Krumlov, zálohové výživné ve výši 3 000,00 Kč měsíčně, a za shora uvedené období dluží na výživném k rukám matky částku 14 400,00 Kč a ČR – Úřadu práce České republiky částku 12 000,00 Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“)

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Hálová.

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku **k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku **se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v rámci trestního řízení má soud za prokázaný následující skutkový stav.
2. Obžalovaný [REDAKCE] je otcem [REDAKCE], narozené [REDAKCE]. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 7. 10. 2020 č. j. 8 P 122/2020-49 byla určena výše jeho vyživovací povinnosti částkou 3 300,00 Kč měsíčně od 1. 9. 2020. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 11. 2020. Obžalovaný v období od 5. 5. 2021 do 15. 12. 2021, tj. do zahájení trestního stíhání, když tento den mu byl doručen návrh na potrestání, na výživu své dcery nepřispěl. Od 1. 9. 2021 bylo matce dítěte vypláceno Úřadem práce ČR – Krajská pobočka v Českých Budějovicích, Kontaktní pracoviště Český Krumlov, zálohové výživné ve výši 3 000,00 Kč měsíčně. Za shora uvedené období tak obžalovaný dluží na výživném k rukám matky částku 14 400,00 Kč a ČR – Úřadu práce České republiky částku 12 000,00 Kč.
3. Hlavní líčení konané ve dnech 27. 1. 2022 a 8. 3. 2022 probíhalo v nepřítomnosti obžalovaného, neboť se k nařízenému soudnímu jednání bez omluvy nedostavil, ač byl řádně předvolán. Předvolání na den 27. 1. 2022 mu bylo doručeno dne 15. 12. 2021 a k jednání na 8. 3. 2022 mu pak bylo doručeno dne 14. 2. 2022. S ohledem na skutečnost, že věc bylo možno projednat a spolehlivě rozhodnout i za této situace, konalo se hlavní líčení ve smyslu § 202 odst. 2 trestního řádu v nepřítomnosti obžalovaného.
4. S ohledem na skutečnost, že hlavní líčení probíhalo v nepřítomnosti obžalovaného, soud ve smyslu § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl výpověď obžalovaného učiněnou v přípravném řízení dne 4. 11. 2021. Obžalovaný vypověděl, že si je vědom, že dluží na výživném. Pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru stavebnictví. Jeho měsíční příjem se pohybuje kolem částky 18 000,00 Kč – 20 000,00 Kč čistého měsíčně. Je zcela zdravý. Alkohol konzumuje příležitostně, drogy neužívá. Do 20. 11. 2021 by mu měla být vyplacena částka cca 90 000,00 Kč za provedenou práci a z této uhradí dlužné výživné v plném rozsahu.
5. Svědkyně [REDAKCE], matka nezletilé [REDAKCE], vypověděla, že od roku 2016, kdy se s obžalovaným rozešla, platí obžalovaný výživné nepravidelně. Pokud byl ve výkonu trestu odnětí svobody, pak zde pracoval a z věznice jí tak chodila částečná úhrada výživného. Od května 2021 na výživné ničeho neuhradil. Dne 27. 11. 2021 jí zaplatil částku 10 000,00 Kč, přičemž neurčil účel platby. Tuto částku si započítala na nejstarší výživné. Pokud žila s obžalovaným ve společné domácnosti, tak byl uživatelem drog. Bral pervitin. Abstinoval pouze nějakou dobu, když byla jejich dcera malá, protože to po něm vyžadovala. Obžalovaný má základní vzdělání. Pokud spolu žili, živil se jako zedník, pak nějakou dobu podnikal na živnostenský list. U žádné práce však dlouho nevydržel. Od 1. 9. 2021 je jí státem placeno zálohové výživné ve výši 3 000,00 Kč měsíčně. Obžalovaný s dcerou čas o prázdninách netráví. Pokud dceři slíbil, že jí pošle peníze na účet, aby si mohla užít dovolenou v Itálii, tak jí nic neposlal. Dcera byla zklamaná. Rovněž nedodržel slib, že na vysvědčení za ní přijede a někam si spolu vyjdou. Pokud jí v poslední době slíbil, že jí koupí notebook, pak ani toto nedodržel. Ona má dvě zaměstnání, celkový měsíční příjem je cca 27 000,00 Kč čistého. Dcera má zvýšené výdaje se zdravotním stavem, když je alergik a pravidelně bere léky a mastičky. Vyjde jí to na cca 1 000,00 Kč měsíčně. Dcera chodí do druhé třídy, za školu a obědy platí cca

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Hálová.

1 000,00 Kč měsíčně. Kroužky dcery platí půlročně, jeden stojí 1 500,00 Kč, druhý pak 500,00 Kč. Bývala doba, kdy jí museli pomáhat rodiče, v tuto chvíli je však soběstačná. S obžalovaným naposledy mluvila den před zahájením hlavního líčení, sliboval jí, že peníze večer přiveze. Následně jí slíbil, že jí přiveze peníze ráno před zahájením soudního jednání. Nakonec jí napsal, že nestíhá. Navíc jí vyhrožoval, aby si rozmyslela, co u soudu poví, že by mohla přijít o zaměstnání.

6. Ze zprávy Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Českých Budějovicích, Kontaktní pracoviště Český Krumlov, bylo zjištěno, že obžalovaný byl naposledy veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 21. 11. 2018 do 31. 12. 2018. Z evidence byl sankčně vyřazen z důvodu zaměstnání v zahraničí od 1. 1. 2019, když tuto skutečnost oznámil s prodlením. Obžalovaný není žadatelem o dávky státní sociální podpory ani o dávky pomoci v hmotné nouzi. Úřad práce vyplácí náhradní výživné k rukám matky [REDACTED], a to od 1. 9. 2021 do podání zprávy (2. 2. 2022) ve výši 3 000,00 Kč měsíčně. [REDACTED] není žadatelkou o dávky státní sociální podpory, ani o dávky pomoci v hmotné nouzi.
7. Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Český Krumlov bylo zjištěno, že obžalovaný od 5. 5. 2021 do data podání zprávy (22. 9. 2021) nepobíral dávky nemocenského pojištění a není poživitelem jakéhokoli důchodu vypláceného Českou správou sociálního zabezpečení.
8. Dále byl skutkový stav zjištěn listinnými důkazy, zejména pak rodným listem [REDACTED] (č. l. 23 spisu), jakož i rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 28. 8. 2014 č. j. 8 Nc 428/2014-25, resp. ze dne 7. 10. 2020 č. j. 8 P 122/2020-49 (č. l. 19 – 22 spisu).
9. Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je shora popsán. Svá skutková zjištění ohledně výše vyživovací povinnosti soud opírá o rozsudek Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 7. 10. 2020 č. j. 8 P 122/2020-49 a výpověď svědkyně [REDACTED], která se zároveň vyjádřila k plnění, respektive neplnění vyživovací povinnosti ze strany obžalovaného. Soud nemá důvod pochybovat o věrohodnosti této svědkyně, když skutečnost, že obžalovaný vyživovací povinnost neplnil, se podává i z výpovědi jeho samotného. Pokud obžalovaný zaslal matce dítěte na konci prosince 2021 částku 10 000,00 Kč, pak nelze vyčítat matce dítěte, že tuto částku si započítala na nejstarší dlužné výživné. Obžalovaný podle svědkyně neurčil, že jde o platbu výživného za žalované období a dal tak možnost matce dítěte, aby si danou platbu započítala na nejstarší dlužné výživné (§ 1933 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník).
10. Obžalovaný věděl, že je povinen přispívat na výživu své dcery částkou 3 300,00 Kč měsíčně, když se účastnil opatrovnického řízení o zvýšení výživného, v rámci kterého byl vyslechnut, rozsudek mu byl doručen. Za neplnění vyživovací povinnosti byl v minulosti již odsouzen, a to Okresním soudem v Českém Krumlově pod sp. zn. 4 T 130/2017. Pokud obžalovaný neplnil svoji vyživovací povinnost, věděl, že tímto porušuje zákon a soud uzavírá, že jednal úmyslně.
11. Při posuzování otázky zda obžalovaný byl schopen v posuzovaném období dostát své vyživovací povinnosti ve výši 3 300,00 Kč měsíčně, soud vyšel z následujících úvah. Obžalovaný v posuzovaném období byl osobou samostatně výdělečně činnou s měsíčním příjmem kolem 18 000,00 Kč – 20 000,00 Kč čistého, jak se podává z jeho výpovědi. Za situace kdy má pouze vyživovací povinnost k dceři [REDACTED], je zřejmé, že jeho výdělek postačoval na krytí výživného. Tento závěr soudu je umocněn i tím, že obžalovaný měl finanční prostředky na krytí svých zbytných potřeb (pohonné hmoty do vozidla, opatrování si pervitinu – tyto skutečnosti se podávají z věci Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. 4 T 93/2021 a Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 2 T 55/2021).
12. Soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaný [REDACTED] v období od 5. 5. 2021 do 15. 12. 2021 úmyslně neplnil svou vyživovací povinnost ke své dceři

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Hálová.

████████████████████, která mu byla stanovena soudem částkou 3 300,00 Kč měsíčně. Z důvodu neplnění vyživovací povinnosti tak za dané období dluží na výživném k rukám matky částku 14 400,00 Kč a ČR – Úřadu práce České republiky částku 12 000,00 Kč, když od 1. 9. 2021 bylo matce vypláceno zálohové výživné ve výši 3 000,00 Kč měsíčně. Jednání obžalovaného je tak na místě právně kvalifikovat jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku.

13. Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaný porušil zájem společnosti na tom, aby každý z rodičů se podílel na výživě svého dítěte. Obžalovaný tuto svoji povinnost zcela ignoroval, když za žalované období na výživu své dcery ničím nepřispěl. Přítěžující okolností jeho jednání, podle názoru soudu, je fakt, že on tak nečinil, byť jeho vyživovací povinnost byla minimální a zejména pak nesrovnatelně nižší s vyživovací povinností matky. Nejenom výchovu, ale i výživu dcery tak nechal jenom na matce. Škodlivost jednání obžalovaného pro společnost je zvyšována skutečností, že jednal v přímém úmyslu, a okolnostmi případu, když se nesnažil zaplatit výživné alespoň zčásti. K osobě obžalovaného je zjišťováno, že byl v minulosti pětkrát soudně trestán, v jednom případě pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Je tak třeba na něj hledět jako na speciálního recidivistu. Posuzovaného jednání se obžalovaný dopustil ve dvojí zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody (Okresní soud v Českém Krumlově sp. zn. 1 T 82/2013 a sp. zn. 4 T 130/2017, přičemž v této věci byl odsouzen právě za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku). Dále se obžalovaný projednávaného skutku dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem, který mu byl uložen za majetkovou trestnou činnost Okresním soudem v Českém Krumlově pod sp. zn. 4 T 84/2020. Dále nelze přehlédnout, že obžalovaný spáchal projednávanou trestnou činnost v době, kdy proti němu byla vedena další tři stíhání, a to u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 4 T 93/2021 a u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 2 T 55/2021, když zde jsou projednávány dva návrhy na potrestání. Na druhou stranu soud přihlédl k polehčující okolnosti, jakou je doznání obžalovaného, ale i skutečnost, že na konci prosince 2021 uhradil část dlužného výživného, byť ne výživné, které je předmětem této věci.
14. Výměru trestu je třeba zvolit v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 196 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého lze uložit trest odnětí svobody až na jeden rok. Jako odpovídající trest, při zvážení všech zjištěných okolností byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v polovině zákonné sazby, konkrétně v trvání šesti měsíců, když na straně jedné nelze přehlédnout, že v jeho případě je třeba o něm ve vztahu k projednávané trestné činnosti hovořit jako o speciálním recidivistovi, na straně druhé soud přihlédl k dosud nevykonaným trestům odnětí svobody (dvanáct měsíců ve věci Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. 4 T 130/2017 a sto sedmdesát dnů ve věci Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. 1 T 82/2013), jakož i k trestům odnětí svobody u nichž lze reálně jejich výkon očekávat (šestnáct měsíců ve věci Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. 4 T 84/2020 a šest měsíců ve věci Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. 4 T 93/2021. Soud má za to, že účelu trestu lze dosáhnout pouze přímým omezením osobní svobody obžalovaného. Pokud byly obžalovanému v minulosti ukládány tresty výchovného charakteru, pak se zcela minuly účinkem. Obžalovaný, byť je ve zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody a je tak vystaven nebezpečí nařízení výkonu trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, pokud se dopustí dalšího závadového jednání (Okresní soud v Českém Krumlově sp. zn. 4 T 84/2020) se bez dalšího ve zkušební době dopustil trestné činnosti. Od páčání trestného činu jej neodradí ani hrozba, že dovykoná tresty odnětí svobody, ze kterých byl podmíněně propuštěn, když projednávaného skutku se dopustil v zkušební době podmíněného propuštění. Z těchto důvodů je soud toho názoru, že nelze uložit obžalovanému jiný trest, než nepodmíněný trest odnětí svobody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Hálová.

Ve smyslu § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel, či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 8. března 2022

JUDr. Jitka Juřicová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Hálová.